

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **P. I., narozený X**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Monikou Jiráskovou
sídlem Dlouhá 39, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ze dne 17. 7. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Moniky Jiráskové, na náhradu nákladů řízení částku 15 415,40 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou do datové schránky zdejšího soudu dne 22. 4. 2024 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 2. 2024, č. j. X (dále jen „první

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila své rozhodnutí ze dne 15. 9. 2023, č. j. X (dále jen „první prvostupňové rozhodnutí“). Prvním prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. c) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, snížila žalobci od 18. 11. 2023 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.

2. Žalobce se dále žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. podanou do datové schránky zdejšího soudu dne 11. 9. 2024, kterou soud usnesením ze dne 17. 9. 2024, č. j. 47 Ad 8/2024-30, spojil k projednání k řízení vedeném pod sp. zn. 47 Ad 8/2024, domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2024, č. j. X (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 11. 3. 2024, č. j. X (dále „druhé prvostupňové rozhodnutí“). Druhým prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle § 56 odst. 1 písm. e) ve spojení s písm. c) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění snížila žalobci od 18. 4. 2024 výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
3. Žalobce namítal, že jsou napadená rozhodnutí nezákonná, neboť žalovaná nesprávně hodnotila zdravotní stav žalobce a pokles jeho pracovní schopnosti. Žalobce poukázal na to, že je jeho zdravotní stav nepříznivý a potýká se s řadou zdravotních obtíží. Podle žalobce posudek posudkového lékaře žalované ze dne 8. 2. 2024 nepřevzalo celou zjištěnou diagnózu žalobce, jak byla například uvedena v lékařské zprávě z neurologického vyšetření ze dne 22. 9. 2023. Žalobce poukázal na to, že není schopen zvládat běžné činnosti, kdy mu činí obtíže chůze. Žalobce se musí kromě zvedání těžkých břemen vyvarovat také průvanu či delšího sezení. Není proto schopen práce fyzicky náročné v předklonu, spojené se zvedáním a přenášením břemen, v náročných klimatických podmínkách, ale také s delším sezením. Žalobce má také neustálé velké bolesti. Dále má omezenou pohyblivost končetin, porušenou krční lordózu s naznačenou kyfotizací a byl u něj zjištěn mimo jiné objektivní nález zúžení páteřního kanálu v úrovni C3/4 na 8-9 mm. Žalobce je přesvědčen o tom, že se u něj jedná o těžké funkční a nervové postižení a snížení jeho pracovní schopnosti odpovídá 70 %.
4. Žalovaná s ohledem na námitky žalobce navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“).
5. Před zahájením jednání ve věci samé při ústním jednání konaném dne 24. 6. 2025 vzal žalobce žalobu proti prvnímu napadenému rozhodnutí žalované zpět. Soud na základě tohoto zpětvzetí žaloby zastavil řízení o žalobě proti prvnímu napadenému rozhodnutí žalované a pokračoval v řízení toliko o žalobě proti druhému napadenému rozhodnutí žalované.
6. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) v Praze, setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Zástupkyně žalobce nad rámec argumentace uplatněné v žalobě navrhla, aby soud zrušil i druhé prvostupňové rozhodnutí. Soud neprováděl při jednání dokazování lékařskými zprávami z neurologického vyšetření ze dne 5. 4. 2024 a ze dne 5. 3. 2024 vypracovanými MUDr. E. V. a dále lékařskou zprávou z Fakultní nemocnice v Motole ze dne 20. 2. 2024 vypracovanou MUDr. R. P., neboť jsou součástí správního spisu a správním spisem se dokazování neprovádí, ze správního spisu soud bez dalšího vychází.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že obsahuje posudek posudkového lékaře Institutu Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

posuzování zdravotního stavu (dále „IPZS“) ze dne 7. 2. 2024, který byl zpracován v řízení o námitkách žalobce proti prvnímu prvostupňovému rozhodnutí žalované, a ve kterém posudkový lékař dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je onemocnění páteře, vleklý bolestivý páteřní syndrom polytopní s maximem v oblasti LS a C páteře, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se po zohlednění profese stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 40 % (z rozpětí 30 – 40 %) s tím, že pro navýšení ve smyslu § 3 vyhlášky neshledal posudkový lékař medicínské odůvodnění. K prvostupňovému posouzení uvedl, že bylo nadhodnocené. Objektivní nález popisovaný neurologem odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Subjektivní potíže žalobce neodpovídají objektivně prokázané patologii.

8. S odkazem na závěr posudku posudkového lékaře vypracovaný v námitkovém řízení dne 7. 2. 2024 vydala žalovaná druhé prvostupňové rozhodnutí ze dne 11. 3. 2024, kterým podle § 56 odst. 1 písm. e) a c) a § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 snížila od 18. 4. 2024 výši invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.
9. Žalobce druhé prvostupňové rozhodnutí napadl námitkami ze dne 22. 4. 2024, ve kterých vyjádřil přesvědčení, že je rozhodnutí nezákonné a že je invalidním ve třetím stupni. Měl za to, že posudek nepřevzal celou zjištěnou diagnózu. Pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti poukázal hodnotící kritéria uvedená pro kapitolu XIII, oddíl E, položku 1. Žalobce uvedl, že není schopen zvládat běžné činnosti, obtíže mu činí i chůze. Žalobce podrobně popsal konkrétní projevy svého onemocnění a zdravotní komplikace, které jsou s tím spojené. K námitkám doložil lékařskou zprávu ze dne 202. 2. 2024 a zprávy z neurologického vyšetření ze dne 5. 3. 2024 a ze dne 5. 4. 2024.
10. Posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 8. 7. 2024, a to na základě totožných lékařských zpráv, ze kterých vycházel posudkový lékař v řízení o námitkách před vydáním prvního napadeného rozhodnutí a dále z lékařských zpráv doložených žalobcem k námitkám ze dne 22. 4. 2024. Posudková lékařka se ztotožnila s posudkovým hodnocením vyhotoveným v řízení o prvních námitkách. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce tedy označila zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici 40 % (z rozpětí 30 – 40 %) s tím, že se procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky, dále neměnila.
11. Na základě tohoto posudku žalovaná druhým napadeným rozhodnutím ze dne 17. 7. 2024, námitky žalobce zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti se jedná o invaliditu prvního stupně.
12. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v žalobou vymezeném rozsahu. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je částečně důvodná.
13. Soud s ohledem na argumentaci žalobce provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 20. 2. 2025 (soudu po urgenci spisu doručeném až dne 26. 5. 2025). Žalobce Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

byl jednání posudkové komise přítomen a byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru neurologie. Posudková komise MPSV shrnula, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je vertebrogenní algický syndrom, tedy zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 40 % z rozpětí 30 – 40 %. Míra poklesu pracovní schopnosti pak byla ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity ještě navýšena o 10 %. Snížení invalidity z třetího stupně na druhý stupeň bylo konstatováno k 22. 9. 2023 (k datu konkrétní lékařské zprávy, kdy trval stav více jak rok po operaci krční páteře, stav byl v této lékařské zprávě zhodnocen a posuzovaný absolvoval ve dnech 19. 7. 2023 až 19. 8. 2023 i lázeňskou léčbu). Posudková komise konstatovala míru poklesu maximalistiky, byť nebyla zjištěna problematika na úrovni neurogenního močového měchýře, přičemž byla zohledněna profese žalobce a při anamnéze veškerých dalších postižení i subjektivních obtíží, byla zohledněna i morfologie, i klinický postup včetně operativy při věku žalobce. Komise uvedla, že u žalobce nebyly zjištěny závažné parezy, nebyly zjištěny ani závažné poruchy funkce svěřačů, nebyl zjištěn trvalý funkčně významný neurologický nález k této úrovni. Komise se neztotožnila se závěrem, že by došlo k poklesu pracovní schopnosti odpovídající prvnímu stupni invalidity. Jiná zjištěná zdravotní postižení žalobce neomezovala nad rámec základního postižení tak, aby byla volena jiná základní položka. Platnost posudku byla stanovena natrvalo s ohledem na charakter rozhodujícího postižení a věk žalobce. Žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Komise konstatovala, že pro žalobce byly nevhodné fyzicky náročnější práce, práce ve vynucených polohách.

14. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
15. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
16. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

17. Soud konstatuje, že komise při vypracování posudku vycházela ze vši dostupné zdravotnické dokumentace, včetně té, kterou předložil žalobce, a jejímu jednání byl žalobce přítomen. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a jeho rozhodující příčinu podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, přičemž v tomto posouzení se shodovala s posudkovými lékaři žalované, a to včetně zvolené hranice míry poklesu pracovní schopnosti žalobce 40 %. Avšak posudková komise oproti posudkovým lékařům žalované shledala důvody pro navýšení této míry ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 %, neboť přihlédla k tomu, že žalobce byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Posudková komise tak konstatovala celkovou míru poklesu pracovní schopnosti žalobce na 50 %. Posudková komise stanovila změnu stupně invalidity k 22. 9. 2023, tedy k datu konkrétní lékařské zprávy, kdy byl již zdravotní stav žalobce více jak rok po operaci krční páteře, zdravotní stav žalobce byl v této lékařské zprávě celkově zhodnocen a žalobce přitom absolvoval ve dnech 19. 7. 2023 až 19. 8. 2023 lázeňskou léčbu. Soud považuje závěry posudkové komise MPSV ohledně podřazení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce do dané položky a zejména stanovení míry poklesu pracovní schopnosti za přesvědčivé. Účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, míry poklesu pracovní schopnosti či data změny stupně invalidity nikterak nezpochybnili.
18. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k dalším podkladům, z nichž žalovaná vycházela. Po zvážení všech posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobce soud dospěl k závěru, že jako nejpresvědčivější, logický a vycházející z neúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise MPSV v Praze ze dne 20. 2. 2025. Zdravotní stav žalobce hodnotila komplexně a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, přičemž vysvětlila, z jakého důvodu se odlišila od závěrů posudkových lékařů žalované (zejména přihlédla k omezenému pracovnímu potenciálu žalobce, pro který navýšila stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti), zároveň závěry posudkové komise

korespondují se závěry ošetřujících lékařů žalobce, které jsou zaznamenány v řadě lékařských zpráv, které žalobce předložil a které měla posudková komise k dispozici. Určení míry poklesu pracovní schopnosti bylo náležitě odůvodněno a posudek posudkové komise v tomto směru splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti. Účastníci nevznesli proti posudku posudkové komise žádné výhrady a nenavrhli doplnění dokazování. Soud v této souvislosti připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoliv vyšetřovací (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, č. j. 1 As 100/2009-129, či rozsudky téhož soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 5 Afs 46/2013-28, a ze dne 5. 3. 2015, č. j. 7 As 279/2014-23), tzn., že skutkový stav je zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených, přičemž platí, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky.

19. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že druhé napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání druhého napadeného rozhodnutí 50 %. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, žalovaná ve druhém napadeném rozhodnutí nezohlednila omezenou možnost žalobce vykonávat výdělečnou činnost, nesprávně tak stanovila míru poklesu pracovní schopnosti, čímž pak také nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce. Žalovaná tak nesprávně vyhodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce ve smyslu § 2 vyhlášky o posuzování invalidity, což ve svém důsledku vedlo i k nesprávnému závěru o splnění podmínek pro snížení invalidního důchodu pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Závěr a náklady řízení

20. Soud vyšel z odůvodněných závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že je druhé napadené rozhodnutí nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu, a neobstojí proto ani jeho odůvodnění. Proto soud druhé napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 20. 2. 2025, jakož i lékařské zprávy, o které se tento posudek opírá (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
21. Soud nepřistoupil ke zrušení druhého prvostupňového rozhodnutí a v této souvislosti připomíná, že zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně je věcí úvahy soudu a leží mimo dispoziční sféru účastníků řízení. Není procesním právem žalobce domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007 č. j. 1 As 60/2006-106, č. 1456/2008 Sb. NSS). Soud v projednávané věci neshledal důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť není vyloučeno, že by mohla vady napravit žalovaná v dalším řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2018, č. j. 6 As 286/2018-34).
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce **15 415,40 Kč**. Tuto částku tvoří odměna za dva úkony právní služby po 1 000 Kč [příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby podle § 7, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. a), a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a

náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024 (viz přechodné ustanovení čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.); odměna za dva úkony právní služby ve výši 4 620 Kč [porada s klientem dne 5. 6. 2025 a účast na jednání dne 24. 6. 2025 podle § 7 bod 3, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. c) a g) advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb.], dále paušální náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném do 31. 12. 2024, náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění vyhlášky č. 258/2024 Sb. Zástupkyně žalobce je plátkyní DPH. Součástí náhrady nákladů je též náhrada této daně ve výši 21 % vypočtená z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů, tedy z částky 12 740 Kč ve výši 2 675,40 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalovaná je tak povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 15 415,40 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jeho zástupkyně (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. června 2025

Martina Kotouček Mikolášková v. r.
soudkyně